

Visitationspredikan

Nora församling, 28 april 2024

Femte söndagen i påsktiden, Första årgångens texter

Söndagens tema: Att växa i tro

Visitationens tema: I det lilla finns det stora

I tisdags – när Johanna, B-K och jag åkte från Uppsala för att inleda biskopsvisitationen här – skrev jag in Nora kyrka i bilens navigationssystem. Jag brukar göra så när vi har en tid att passa – även om vi hittar vägen – eftersom bilens GPS anger ungefärlig ankomsttid. På skärmen i bilen kom kartan upp och vi såg den röda pilen. Den visade var vi befann oss, precis som den alltid gör, men den vägledning som navigationssystemet gav oss var minst sagt märklig. I en korsning där vi visste att vi skulle svänga vänster menade GPS:en att vi i stället borde svänga höger och under hela färden såg det på skärmen ut som om vi färdades i väglöst land, trots att vi i verkligheten åkte på väg 272.

Inne i bilen skämtade vi om navigationssystemets märkliga beteende. I efterhand har jag tänkt att vår GPS kanske inte var så dum ändå. Den gav oss faktiskt en tänkvärd bild av vad en biskopsvisitation är och den illustrerade vad Hjälparen, som Jesus talar om i dagens evangelietext, kan betyda för oss och för Nora församling.

När det är visitation samlas vi i olika konstellationer för att samtala om var vi som kyrka och församling just nu befinner oss. Man kan säga att vi spanar in den röda pilen på kartan, markeringen som visar var vi är. Ibland tittar vi lite bakåt i tiden och berättar om något viktigt som har hänt oss på vägen. För det mesta tittar vi framåt. Vi samtalar om vägval som vi står inför, olika riktningar som församlingslivet skulle kunna utvecklas i, väghålor som vi hoppas kunna undvika och människor som vi gärna skulle vilja slå följe med.

Idag, när visitationen avslutas, är det min uppgift att, med hjälp av Hjälparen, sammanfatta mina intryck. I dagens evangelietexten berättar Jesus att det är han som sänder Hjälparen till oss. Hjälparen gör Jesus Kristus närvarande hos oss. Man kan säga att Hjälparens verksamhet eller den heliga Andens liv i oss påminner om navigationssystemet i en bil. Det är Hjälparens uppgift att visa oss var på kartan som vi befinner oss och att vägleda oss till platser och sammanhang där vår tro, vår gemenskap med Jesus Kristus, kan växa.

När jag har promenerat omkring i Tärnsjö har jag vägletts av tre skyltar som finns här i närheten. På en av dem står det ”Kyrkvägen”. På en annan står det ”Kyrkstigen” och på en tredje står det ”Kyrkspången”. Idag vill jag beskriva den bild av församlingslivet här som jag har fått med hjälp av skyltarna. Med Hjälparens hjälp kan skyltarna ge oss några svar på frågan vart Nora församling befinner sig just nu och i vilken riktning som Anden vill föra oss.

Jag börjar med *Kyrkvägen* som är en central och betydelsefull gata (här) i Tärnsjö. Under visitationen har ni både sagt och visat att Nora församling har en central och betydelsefull placering mitt i det gemensamma livet här i Tärnsjö. Ni vill vara en kyrka för bygden, en församling som bidrar till ett gott samhälle, och det hjälper Hjälparen er sannerligen att vara.

I tisdags besökte vi Faster Veras behandlingshem. På en av väggarna där finns ett citat. Det står: ”Så nära, så nära, en sån ära”. När jag såg de orden där tänkte jag på temat för biskopsvisitationen. ”I det lilla finns det stora”. Nora församling är en liten församling rent storleksmässigt men ni har en exceptionellt stor betydelse för alla människor som lever här.

Många promenerar på kyrkvägen, bokstavligt talat men också bildligt talat, eftersom många människor gläds över och får del av allt det goda som Svenska kyrkan gör och är här på orten.

Johanna, som är notarie eller sekreterare under visitationen, konstaterade i onsdags att när vi har ställt en liten fråga till någon av er har svaret ofta visat sig vara en berättelse om ytterligare något stort som församlingen gör – och som är självklart och naturligt för er – men som vi ännu inte hade hört talas om. Ni har berättat om adventskalendern, sommarcaféet, ert välfungerande samarbete med skolan och familjecentralen, grillning med kyrkoherden, möjligheter att få hjälp att byta däck på bilen och en mängd andra sammankomster, aktiviteter och mötesplatser som Svenska kyrkan erbjuder människor här i bygden.

Här i Nora församling är kyrkans liv och samhällslivet så nära, så nära varandra att det inte är särskilt meningsfullt att försöka definiera var det ena slutar och det andra tar vid. Det är kyrkvägen som förbinder människor med varandra och som håller ihop samhället. När det är biskopsvisitation får vi tillfälle att tillsammans glädjas över och tacka Gud för allt det goda som Gud låter växa här i Nora församling, i det lilla, i det nära. Det är en ära att få vara en del av det.

På nästa skylt som visar oss vägen här i Tärnsjö står det *Kyrkstigen*. I tisdags befann vi oss bokstavligt talat vid Kyrkstigen när vi besökte Österbo Fäbodas. Där mötte vi några av församlingens många ideella medarbetare. De bjöd på hembakat kaffebröd och berättade att det som framför allt gör att de vill vara engagerade som ideella medarbetare i församlingslivet är den sociala biten. De vittnade samfällt om att det är både roligt och meningsfullt att tillsammans med andra få göra något som blir till glädje för ännu fler.

Här i Nora församling finns det ett ovanligt rikt utbud av uppgifter att välja mellan för den som vill engagera sig som ideell medarbetare. Ni har dessutom organiserat samspelet mellan det arbete som utförs av ideella medarbetare och det arbete som utförs av den anställda personalen på ett ovanligt genomtänkt sätt. Bildligt talat kan man säga att ni har ett välutvecklat system av kyrkstigar som ni erbjuder som vandringsalternativ. Barnkören, ungdomsgruppen, mat- och bakgruppen, redaktionsgruppen och Kyrkstigsgruppen är några exempel på sådana kyrkstigar som låter människor hitta en uppgift som innebär att de får göra något som de kan, något som de tycker är kul eller något som de vill lära sig.

Många gånger är det genom någon sådan kyrkstig – genom en uppgift som vi får – som vi människor hittar en plats där vi kan växa i tro. Uppgiften blir jordmånen för det som Gud vill odla i våra liv. Den här söndagens tema är ”Att växa i tro” och i en av dagens böner ber vi: Gud, ”[s]änd oss Hjälparen, din heliga Ande, till att leda oss in i trons fördolda liv och ut i din kärleks tjänst.”

Under visitationen har jag slagits av att ni här i Nora församling ofta – i praktiken – ber den bönen i omvänds ordning. Ni låter gärna Gud leda er ut i kärlekens tjänst för att därigenom leda er in i trons fördolda liv. Det är helt i sin ordning. Det påminns vi om i dagens episteltext där det står. ”Ingen har någonsin sett Gud. Men om vi älskar varandra är Gud alltid i oss”.

Vid den tredje skylten får vi stanna upp en stund för att reflektera lite mer kring vad det innebär att växa i tro. På den skylten står det *Kyrkspången*. En spång kan vara en liten bro som gör det möjligt för oss att vandra vidare, förbi något hinder som annars riskerar att stoppa oss på färden. Under visitationen har vi samtalat om betydelsen av att det finns broar som förbinder våra vardagsliv med evangeliet, det glada budskapet om Jesus Kristus. Vi har då satt ord på en rädsla som ibland finns hos oss som är kyrka. Det händer att vi är rädda för att tala om Gud eftersom vi fruktar att människor inte längre vill komma till oss om vi talar för mycket om vår tro.

Vid tisdagskvällens Café Existens betonade ett par av deltagarna i panelen hur viktigt det är att vi inte låter den rädslan hindra oss på färden. Christina Stigsdotter (som många av er känner som Nono) representerade Tärnsjöföretagarna. Hon sa att vi som kyrka behöver vara tydliga som avsändare så att det går att uppfatta att det är Kristus som sänder både oss och Hjälparen. Magnus Lilja från Missionsförsamlingen var inne på samma linje. Han önskade att vi i ännu högre utsträckning skulle våga tro på det vi är bärare av. Man kan säga båda två betonade att vi behöver ha tillit till aposteln Johannes ord i dagens episteltext: ”[V]i har lärt känna den kärlek som Gud har till oss och tror på den.”

I våra samtal under visitationen har den anställda personalen ofta återkommit till frågor som berör hur ni tillsammans kan upptäcka ännu mer av trons källor. Enkelt uttryckt kan man säga att de inte funderar så mycket över hur ni kan bli fler eller göra mer i församlingslivet. Det är inte trons växt på längden eller på bredden som de har lyft i våra samtal. I stället har de aktualiserat frågor som berör hur tron kan växa på djupet, fördjupas, i det som ni redan är och gör här i Nora församling. Hur kan den gemensamma bönen bli ett ännu naturliga inslag när ungdomsgruppen eller onsdagsträffen samlas? Hur kan lärande i kristen tro vävas samman med bakning och körövningar? Hur kan olika generationer eller olika grupper mötas i församlingslivet och hjälpa varandra på trons väg och i livet?

Idag avslutas biskopsvisitationen men era samtal om sådana grundläggande och angelägna frågor kommer att fortsätta. Precis som flera av er har sagt under visitationen verkar det som om Hjälparen, den heliga Anden, just nu, framför allt, vill hjälpa er som församling att upptäcka och utforska mer av vad det innebär att växa i tro på djupet. Kanske kan man säga att Guds navigationssystem eller Guds GPS vill visa er ännu fler av trons dimensioner.

Navigationssystemet i min bil betedde sig märkligt i tisdags. På kvällen, när vi kom tillbaka till Uppsala, lyckades jag på något vis ändrade kartbilden så att domkyrka plötsligt framträdde i tre dimensioner på skärmen. Vanligtvis brukar kyrkan bara markeras som vilken byggnad som helst på kartan. Då anges längden och bredden på sedvanligt sätt. Nu reste sig plötsligt domkyrkan på kartan när längden, bredden, höjden och djupet illustrerades av bilens GPS. Vi som satt i bilen tittade förundrat på skärmen. Varför stack kyrkan ut på det här sättet?

I efterhand har jag tänkt att det vi såg var en bild av den vägledning som helig Ande ger oss som kyrka och Nora församling just nu. Den röda pilen markerar var vi befinner oss och den beräknade ankomsttiden upplyser oss om att nu är tid för er, för oss, att växa i tro genom att följa Kyrkvägen, Kyrkstigen och Kyrkspången till de djupa källorna. Må Guds goda Ande, Hjälparen, vara med Nora församling på den fortsatta färden och visa vägen.

